Lietas Nr. 133084516
Lietas arhīva Nr. 1-0045-17/19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Siguldā 2017.gada 6.februārī

Rīgas rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Ineta Riekstiņa, rakstveida procesā izskatīja iesniedzēja /pers. A/ sūdzību (prasības pieteikumu) par Ādažu pašvaldības policijas priekšnieka 2016.gada 29.augusta lēmumu Nr.PP/1-23/16/81 par 2016.gada 22.augusta administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.240041845, un

k o n s t a t ē j a

2016.gada 22.augustā Ādažu pašvaldības policijas inspektors Ivars Svencis Ādažu novadā, pie Rīgas gatves 21, sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.240041845 par to, ka 2016.gada 22.augustā plkst.17.46 transportlīdzeklis /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ Ādažu novadā, pie Rīgas gatves 21, invalīdu stāvvietā bija novietots stāvēšanai bez invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk - CSN) 292.21. punktā noteiktās prasības. Pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - LAPK) 149.^{31} panta astoto daļu, nolemts uzlikt naudas sodu 55 *euro* apmērā (lietas 13.lapa).

Sastādīto protokolu-lēmumu /pers. A/ 2016.gada 24.augustā pārsūdzējis Ādažu pašvaldības policijas priekšniekam, iesniedzot sūdzību par administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu (lietas 15.lapa).

Sūdzībā norādīts, ka lēmumu uzskata par nepamatotu un apstrīdamu, jo ir pensionārs un II grupas invalīds, kuram ir grūti pārvietoties ar kājām, tāpēc apstājies invalīdu stāvvietā.

Lūdz atcelt administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.240041845 pieņemto lēmumu.

Izskatot /pers. A/sūdzību, Ādažu pašvaldības policijas priekšnieks Oskars Feldmanis ar 2016.gada 29.augusta lēmumu Nr.PP/1-23/16/81 par 2016.gada 22.augusta administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.240041845 atstājis negrozītu Ādažu pašvaldības policijas inspektora Ivara Svenča 2016.gada 22.augusta lēmumu Nr.240041845, bet /pers. A/ sūdzību noraidījis (lietas 8.-11.lapa).

Lēmumā konstatēts, ka 2016.gada 22.augustā Ādažu pašvaldības policijas inspektors Ivars Svencis sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.240041845 par to, ka šī gada 22.augustā plkst.17.46 transportlīdzeklis /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ Ādažu novadā, Ādažos, Rīgas gatvē 21, novietots stāvēšanai, pārkāpjot MK noteikumu Nr.279 (01.01.2016.) "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 292.21.punktā noteiktās prasības.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - LAPK) 149.^{31} panta astotajā daļā - par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 844.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecdesmit piecu *euro* apmērā.

Transportlīdzekļa /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ stāvēšanas noteikumu pārkāpums konstatēts bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes.

Par pārkāpumu Ādažu pašvaldības policijas inspektors Ivars Svencis sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr.240041845, ievērojot Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta „Īpatnības administratīvajā procesā sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" nosacījumus un 21.06.2016. MK noteikumiem Nr.402 "Kārtība, kādā noformē administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpumu" un pamatojoties uz 24.04.2012. Ādažu novada domes lēmumu Nr.6&5.1 „Ādažu pašvaldības policijas nolikuma" 13.12.punktu, nolēma par izdarīto pārkāpumu piemērot naudas sodu 55 *euro* apmērā. Konstatētā pārkāpuma faktu pierāda normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sastādītais Protokols un pārkāpuma vietā uzņemtās fotogrāfijas.

Lēmuma konstatēts, ka 2016.gada 24.augustā Ādažu pašvaldības policijā saņemta /pers. A/ sūdzība par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.240041845. /pers. A/ sūdzībā norāda, ka ir pensionārs un II grupas invalīds, kuram ir grūti pārvietoties ar kājām, tāpēc apstājies invalīdu stāvvietā.

LAPK 286.panta otrajā daļā noteikts, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

LAPK 244.pantā noteikts - institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Lēmumā secināts, ka šajā gadījumā administratīvo pārkāpumu inspektors Ivars Svencis konstatēja vizuāli, bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes. Veikta vietas, kurā atradās vieglais automobilis /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, fotografēšana.

Apskatot pārkāpuma vietā uzņemtās fotogrāfijas, redzams, ka transportlīdzeklis /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, novietots invalīdu stāvvietā, kura apzīmēta ar 942.apzīmējumu. Automašīnas salonā pie vējstikla redzamā vietā nav novietota invalīdu stāvvietas izmantošanas karte.

Ceļu satiksmes noteikumos noteikts, ka 942.ceļa apzīmējums apzīmē stāvvietu, kura paredzēta transportlīdzekļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

CSN 246.punktā noteikts, ka automobiļiem, kurus vada personas ar invaliditāti ar pārvietošanās traucējumiem (personas ar invaliditāti, kurām ir tiesības uz valsts sociālo pabalstu - pabalstu transporta izdevumu kompensēšanai invalīdiem, kuriem ir apgrūtināta pārvietošanās), un automobiļiem, kuru pasažieri ir personas ar invaliditāti ar pārvietošanās traucējumiem vai 1.grupas redzes invalīdi, automobiļa salonā pie priekšējā stikla atļauts novietot invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, kuru izsniedz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija vai, pamatojoties uz šīs komisijas sniegto informāciju, — Ceļu satiksmes drošības direkcija. Maksu par invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes izsniegšanu sedz pakalpojuma saņēmējs. Invalīdu

stāvvietu izmantošanas karte ir tumši zils taisnstūris (garums 148 mm, augstums 106 mm). Kartes aversa kreisajā pusē norādīts kartes derīguma termiņš, izdevējs, kartes sērijas numurs, zem tā attēlota invalida pazīšanas zīme baltā krāsā, labajā pusē - Latvijas atšķirības zīme "LV", zem tās uzraksts latviešu valodā "Eiropas Kopienas modelis", zem tā ar atstarpi uzraksts latviešu valodā "Invalīdu stāvvietu izmantošanas karte", zem tā ar atstarpi analogs uzraksts citās Eiropas Savienības valodās. Kartes reversa kreisajā pusē - kartes īpašnieka fotogrāfija, zem tās norādīts personas vārds, uzvārds un paraksts, labajā pusē - informācija latviešu valodā "Šī karte pilnvaro tās īpašnieku izmantot speciāli apzīmētu stāvvietu pakalpojumus Eiropas Savienības dalībvalstīs".

Lēmumā norādīts, ka ceļu satiksmes dalībniekam jāizpilda CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļa satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ņemot vērā CSN 294.21. un 246.punkta nosacījumus, secināms, ka /pers. A/ bija jāievēro ceļa apzīmējuma Nr.942 prasības.

LAPK 32.pants noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK 149.^{31} panta astotā daļa noteic, ka par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 844.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 55 *euro* apmērā.

Dotajā gadījumā konstatējams un nepastāv strīds par to, ka /pers. A/ bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai invalīdu stāvvietā bez invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes, kā arī /pers. A/ neapstrīd administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā Nr.240041845 konstatēto.

Lēmumā secināts, ka nav strīda arī par to, ka invalīdu stāvvietas izmantošanas karte /pers. A/ nebija.

Iestāde norāda, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami, lai nešaubīgi apgalvotu, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta ar ticamiem, attiecināmiem un pieļaujamiem pierādījumiem, tas ir, personas darbībās ir konstatēta stāvēšana vietā, kas apzīmēta ar 942.horizontālo ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes.

Lai sodītu par šā pārkāpuma izdarīšanu, nav nepieciešams konstatēt ļaunprātību pārkāpēja darbībās, pietiek konstatēt faktiskos apstākļus, kas atbilst LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma dispozīcijai.

Ņemot vērā augstākminēto, iestāde uzskata, ka /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{31} panta astotajā daļā.

LAPK 22.pants paredz, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmajā daļā noteikto sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Iestāde secina, ka lietā nepastāv iespēja atbrīvot /pers. A/ no administratīvās atbildības, atzīstot pārkāpumu par maznozīmīgu.

Saskaņā ar LAPK 21.pantu ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz 40 *euro*. LAPK 149.^{31}panta astotās daļas sankcija paredz sodu 55 *euro* apmērā.

Pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, novērtējot pierādījumus (administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.240041845, pārkāpuma fiksēšanas brīdī uzņemtās fotogrāfijas, /pers. A/ sūdzību), atzīstams, ka administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.240041845 par CSN 292.21.punkta pārkāpumu sastādīts atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta nosacījumiem un administratīvais sods piemērots atbilstoši LAPK 149.^{31} panta astotās daļas noteiktajai sankcijai, tādējādi piemērotais naudas sods uzskatāms par samērīgu un adekvātu izdarītajam pārkāpumam, jo konkrēta naudas soda apmēru jau izvērtējis likumdevējs un to nav iespējams mīkstināt.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta prasībām un LAPK 287.panta pirmās daļas 1.punktu, nolēma Ādažu pašvaldības policijas inspektora Ivara Svenča 2016.gada 22.augusta lēmumu Nr.240041845 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

2016.gada 8.septembrī tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība (prasības pieteikums) (lietas 4.-5.lapa).

Sūdzībā norādīts, ka Ādažu novada domes Ādažu pašvaldības policijas priekšnieka Oskara Feldmaņa 2016.gada 29.augusta Lēmumu Nr.PP/1-23/16/81 par 2016.gada 22.augusta administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.240041845 pārsūdz pilnā apjomā kā pieņemtu neatbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka patiešām 2016.gada 22.augustā ap plkst.17.30 bija novietojis savu transportlīdzekli /TL marka/ ar v.reģ.Nr.PO 9094 Ādažu novadā, Ādažos, Rīgas gatvē 21, pie pārtikas veikala „Maksima", stāvvietā, kura paredzēta invalīdu izmatošanai. Šādu rīcību veicis sakarā ar to, ka pats ir otrās grupas invalīds un ir grūtības ar pārvietošanos ar kājām un tajā laikā lija lietus. Pie veikala praktiski visas stāvēšanas vietas bijušas tajā brīdī aizņemtas un invalīdiem paredzētās stāvvietas bijušas brīvas. Sūdzības iesniedzējam bijis nepieciešams iegādāties pārtikas produktus un veikalā uzturējies apmēram 15-20 minūtes. Cerējis, ka ar savu rīcību nevienam nesagādās nekādus apgrūtinājumus. Atgriežoties pie novietotās automašīnas, konstatējis, ka pie priekšējā stikla novietots administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums. Uzreiz aizbraucis uz netālu atrodošos Ādažu pašvaldības policijas atrašanās vietu. Tur dežurantam izskaidrojis izveidojušos situāciju, pateicis, ka nožēlo notikušo un uzrakstījis iesniegumu ar lūgumu atcelt uzlikto sodu.

Uz lūgumu atcelt viņam, invalīdam un pensionāram, uzlikto sodu, saņēmis Ādažu pašvaldības policijas priekšnieka Oskara Feldmaņa Lēmumu ar atteikumu atcelt uzlikto sodu un sūdzības iesniedzēja lūguma noraidīšanu. Pats Lēmums pieņemts 2016.gada 29.augustā, bet sūdzības iesniedzējam tas izsūtīts jau 2016.gada 26.augustā, spriežot pēc pavadvēstules, kas adresēta 2016.gada 26.augustā Nr.PP/1-13/16/361. No šī fakta var spriest, cik ātri viss tika nospriests.

Uzskata, ka, izskatot viņa lietu, priekšnieks O.Feldmanis piegājis dziļi formāli šī jautājuma risināšanai, jo ņēmis vērā tikai vienu apstākli - pārkāpuma neatbilstību maznozīmīgam pārkāpumam saskaņā ar LAPK 21.panta otrās daļas noteikumiem, jo uzliktais naudas sods bija 55 *euro* apmērā, priekš pensionāra tā ir pietiekoši iespaidīga naudas summa. Sūdzības iesniedzējam nav pat piedāvāts atrisināt jautājumu par uzlikto naudas sodu LAPK 276.-1.panta kartībā. Nav ņemti vērā arī citi atbildību mīkstinoši apstākļi - vecums, tas, ka sūdzības iesniedzējs ir otrās grupas invalīds, pensionārs, ar viņa pārkāpumu nevienam nebija nodarīts būtisks zaudējums vai kaitīgās sekas, vaļsirdīgi nožēlojis nodarīto un saskaņā ar LAPK 33.pantā noteikto varējis viņu atbrīvot no naudas soda, atstājot sastādīto protokolu un piemērojot brīdinājumu, ņemot vērā Administratīvā procesa likumā (8. un 13.pants) noteiktos tiesību normu sapratīgas piemērošanas un samērīguma principus.

Pamatojoties uz izklāstīto un vadoties no LAPK 288.panta, lūdz atcelt Ādažu novada domes Ādažu pašvaldības policijas priekšnieka O.Feldmaņa 2016.gada 29.augusta Lēmumu Nr.PP/1-23/16/81 par 2016.gada 22.augusta administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.240041845 un izbeigt administratīvo lietvedību.

Par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2017.gada 6.februārī sūdzības iesniedzējam /pers. A/ un Ādažu pašvaldības policijai paziņots, 2016.gada 15.septembrī nosūtot tiesas paziņojumu (lietas 27.lapa).

MOTĪVU DAĻA

Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, sūdzībā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka Ādažu pašvaldības policijas priekšnieka 2016.gada 29.augusta lēmums Nr.PP/1-23/16/81 par 2016.gada 22.augusta administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.240041845, atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatē.

Izvērtējot Ādažu pašvaldības policijas (turpmāk – Iestāde) 2016.gada 29.augusta lēmuma Nr.PP/1-23/16/81 par 2016.gada 22.augusta administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.240041845 pamatojumu, tiesa secina, ka pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar ko izmanto LAPK 289.[1 3] panta trešajā daļā noteikto un pievienojas Iestādes lēmuma motivācijai. Pieņemtais lēmums pamatots ar lietā esošajiem pierādījumiem.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad sūdzības iesniedzējs sodīts par LAPK 149.[31] panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu par Ceļu satiksmes noteikumu 292.21.punkta un Ceļu satiksmes likuma 43.[2] panta prasību neievērošanu.

LAPK 149.[31]panta astotā daļa noteic, ka par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 844.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecdesmit piecu *euro* apmērā.

No iesniegtās sūdzības izriet, ka lietā nepastāv strīds par lietas faktiskajiem apstākļiem, t.i., par to, ka 2016.gada 22.augustā plkst.17:46 Ādažu novadā pie Brīvības gatves 21 sūdzības iesniedzējs bija novietojis transportlīdzekli /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ stāvēšanai vietā, kas apzīmēta ar 942.horizontālo ceļa apzīmējumu.

2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta Noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 292.21.punkts noteic, ka 942.ceļa apzīmējums apzīmē stāvvietu, kura paredzēta transportlīdzekļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Ceļu satiksmes noteikumu 246.punkts noteic, ka automobiļiem, kurus vada personas ar invaliditāti ar pārvietošanās traucējumiem (personas ar invaliditāti, kurām ir tiesības uz valsts sociālo pabalstu – pabalstu transporta izdevumu kompensēšanai invalīdiem, kuriem ir apgrūtināta pārvietošanās), un automobiļiem, kuru pasažieri ir personas ar invaliditāti ar pārvietošanās traucējumiem vai 1.grupas redzes invalīdi, automobiļa salonā pie priekšējā stikla atļauts novietot invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, kuru izsniedz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija vai, pamatojoties uz šīs komisijas sniegto informāciju, - Ceļu satiksmes drošības direkcija. Maksu par invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes izsniegšanu sedz pakalpojuma saņēmējs. Invalīdu stāvvietu izmantošanas karte (3.pielikuma 12.punkts) ir tumši zils taisnstūris (garums 148 mm, augstums 106 mm). Kartes aversa kreisajā pusē norādīts kartes derīguma termiņš, izdevējs, kartes sērijas numurs, zem tā attēlota invalīda pazīšanas zīme baltā krāsā, labajā pusē – Latvijas atšķirības zīme "LV", zem tās uzraksts latviešu valodā "Eiropas Kopienas modelis", zem tā ar atstarpi uzraksts latviešu valodā "Invalīdu stāvvietu izmantošanas karte", zem tā ar atstarpi analogs uzraksts citās Eiropas Savienības valodās. Kartes reversa kreisajā pusē – kartes īpašnieka fotogrāfija, zem tās norādīts personas vārds, uzvārds un paraksts, labajā pusē – informācija latviešu valodā "Šī karte pilnvaro tās īpašnieku izmantot speciāli apzīmētu stāvvietu pakalpojumus Eiropas Savienības dalībvalstīs".

Tādējādi, transportlīdzeklim, kas novietots stāvēšanai stāvvietā ar 942.ceļa apzīmējumu, jābūt apzīmētam ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

LAPK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši LAPK 243.[1] pantam ir šādi pierādīšanas līdzekļi:

1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi;
2) personu liecības;
3) eksperta atzinums;
4) kompetentās institūcijas atzinums;
5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā;
6) elektroniskie pierādījumi;
7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem;
8) lietiskie pierādījumi.

Lietas materiāliem pievienotas pārkāpuma izdarīšanas vietā uzņemtās fotogrāfijas, no kurām redzams, ka transportlīdzeklis /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, novietots invalīdu stāvvietā, kas apzīmēta ar 942.apzīmējumu. Uzņemtajās fotogrāfijās redzams, ka automašīnas salonā pie vējstikla redzamā vietā nav novietota invalīdu stāvvietas izmantošanas karte (lietas 21.-22.lapa).

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 8.punkts noteic, ka Ceļu satiksmes noteikumi ir Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību un *ir saistošs visām fiziskajām* un juridiskajām personām.

Tādējādi tiesa atzīst, ka pārsūdzētajā lēmumā Iestāde pamatoti secinājusi, ka, ņemot vērā Ceļu satiksmes noteikumu 246. un 294.21. punkta nosacījumus, /pers. A/ bija jāievēro 942. ceļa apzīmējuma prasības.

Sūdzības iesniedzējs nav apstrīdējis Iestādes secinājumu, ka viņš bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai invalīdu stāvvietā bez invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes.

Tiesa pievienojas Iestādes secinājumam, ka sūdzības iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta ar ticamiem, attiecināmiem un pieļaujamiem pierādījumiem.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts LAPK 149.[31] panta astotajā daļā.

LAPK 32. panta pirmā un otrā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa atzīst, ka pārsūdzētajā lēmumā Iestāde pamatoti norādījusi, ka, lai sodītu par LAPK 149.[31] panta astotajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, pietiek konstatēt apstākļus, kas atbilst LAPK 149.[31] panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma dispozīcijai.

Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzējam administratīvais sods uzlikts LAPK 149.[31] panta astotajā daļā noteiktajā 55 *euro* apmērā.

LAPK 21.panta pirmā daļa noteic, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un

atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Saskaņā ar minētā panta otro daļu ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit *euro* un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

LAPK 149.[31] pants Ceļa apzīmējumu prasību pārkāpšana ir iekļauts LAPK desmitā „a" nodaļā Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka Iestāde pamatoti secinājusi, ka lietā nepastāv iespēja sūdzības iesniedzēju atbrīvot no administratīvās atbildības, atzīstot pārkāpumu par maznozīmīgu.

Tiesa nepiekrīt sūdzības iesniedzēja uzskatam, ka pastāvēja iespēja viņu atbrīvot no naudas soda, piemērojot brīdinājumu.

Atbilstoši LAPK 23.panta pirmās daļas 1.punktam brīdinājums ir administratīvais sods par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu.

Saskaņā ar LAPK 25.pantu brīdinājumu kā administratīvā soda līdzekli izsaka rakstveidā. Likumā paredzētajos gadījumos brīdinājumu fiksē citā noteiktā veidā.

Atbilstoši LAPK 32.panta pirmajai daļai sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Tā kā par LAPK 149.[31]panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu ir paredzēts administratīvais naudas sods 55 *euro* apmērā, tiesai ir pamats atzīt, ka sūdzības iesniedzēja uzskats, ka par izdarīto administratīvo pārkāpumu viņam varēja piemērot brīdinājumu, ir nepamatots un noraidāms.

LAPK 276.[1] panta pirmā daļa noteic, lai veicinātu iestāžu un personu savstarpējo sadarbību un brīvprātīgu naudas soda izpildi, institūcija (amatpersona), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir tiesīga lemt par personas nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas.

Saskaņā ar minētā panta otrās daļas 1.punktu personu var nosacīti daļēji atbrīvot no naudas soda samaksas, ievērojot, ka persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir atzinusi savu vainu un piekrīt lēmumam par naudas soda uzlikšanu.

Pretēji tiesai adresētājā sūdzībā (prasības pieteikumā) norādītajam, ka sūdzības iesniedzējs nožēlojis notikušo, no 2016.gada 22.augusta Iestādei adresētās sūdzības par administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu izriet, ka sūdzības iesniedzējs nepiekrita administratīvā pārkāpuma protokolam-lēmumam, ar kuru viņam uzlikts naudas sods 55 *euro* lūdzot to atcelt (lietas 15.lapa).

Līdz ar to tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā Iestādei nebija pamata piemērot LAPK 276.[1] panta noteikumus.

LAPK 22.pantā noteikts, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ noteiktais sods pilnībā atbilst LAPK 22.pantā noteiktajam soda mērķim.

Tiesa uzskata, ka tas apstāklis, ka /pers. A/ adresētajā pavadrakstā Par lēmuma nosūtīšanu kā nosūtīšanas datums ir norādīts 2016.gada 26.augusts, ir pārrakstīšanās kļūda, jo kā redzams no lietas materiāliem, tad lēmums pieņemts 2016.gada 29.augustā, un arī pavadvēstules tekstā norādīts, ka nosūtīts tiek 2016.gada 29.augusta lēmums (lietas 12.lapa).

Izvērtējusi administratīvās lietas materiālus kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka Ādažu pašvaldības policijas 2016.gada 29.augusta lēmums Nr.PP/1-23/16/81 par 2016.gada 22.augusta administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.240041845 ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

Pamatojoties uz LAPK 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] panta otro, trešo, sesto daļu, 289.[18] panta pirmo daļu, tiesa

n o s p r i e d a

Ādažu pašvaldības policijas 2016.gada 29.augusta lēmumu Nr.PP/1-23/16/81 par 2016.gada 22.augusta administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.240041845 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, 2017.gada 6.februāra, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Siguldā, Šveices ielā 27.

Tiesnese I.Riekstiņa